

[Parkov.]

af Luftværnet. Vi har skitseret en Ordning i saa Henseende, som efter vor Formening vilde være fyldestgørende.

Ministeren mener, at en af Aarsagerne til, at vi ikke har fremsat Ændringsforslag — nu har jeg allerede peget paa, at vi i Betænkningen har antydet, hvorledes en saadan Ordning efter vor Formening skulde være —, var, at vi ikke kunde blive enige indenfor vort Parti om et saadant Forslag. Ja, jeg maa, desværre maaske, volde Ministeren en Bekymring, hvis han tror paa, at det skulde være umuligt for os eller vanskeligt for os at blive enige i saa Henseende. Der er absolut ikke nogen som helst Fare. Vi er og kan blive fuldstændig enige om, hvordan en fremtidig Ordning af vore Værn skal tilvejebringes, og hvorledes den skal se ud. Jeg behøver vel heller ikke at minde om, at den Gang vi var i Forhandling med Partiet Venstre, var der fuldkommen Enighed indenfor det konservative Folkeparti, og de Repræsentanter, Partiet havde betroet at føre Forhandlingerne med Venstre, havde Fuldmagt til at slutte et Forlig, en Overenskomst, saa i den Henseende er der intet at ønske anderledes, end det er i Øjeblikket. Vi staar i saa Henseende fuldkommen enige og staar fast sammen om de Forslag, som eventuelt vil blive fremsat — men naturligvis, Tidspunktet for Fremsættelsen maa Ministeren overlade til os, naar vi mener, det er belejligt; men vil Ministeren i nogen Maade have en Antydning af, hvorledes disse Forslag vil komme til at se ud, saa henviser jeg ham til at læse vor Betænkning.

Ministeren erklærer, at Antallet af Befalingsmænd indenfor Vagtkorpset er fuldkommen tilstrækkeligt til at besørge Uddannelsen indenfor Korpset. Ja, nu er det jo saa, at Ministeren vel sagtens nok vil erkende ikke selv at være sagkyndig, saa det har alligevel ikke saa forskrækkelig megen Værdi, at en saadan Udtalelse fremsættes af Ministeren; det vilde være af betydelig større Værdi, hvis den var støttet paa en eller anden Udtalelse fra sagkyndig Side. I det hele taget vilde det have været meget ønskeligt, om man som Grundlag for Forhandlingerne og de af Ministeriet fremsatte Forslag havde Udtalelser fra sagkyndig Side. Jeg ved meget vel, at man tidligere

har sagt, at i saadanne Spørgsmaal skal Sagkundskaben ikke høres. Medens man ellers er paa det rene med, at i andre vigtige, meget vigtige Spørgsmaal vil man ikke træffe nogen Beslutning, heller ikke forelægge noget Lovforslag uden at have raadført sig med den paa det paagældende Omraade værende Sagkundskab, siger man her: Sagkundskaben betyder intet, den skal vi ikke høre, det er de politiske Førere, der angiver, hvad der skal ske, og vi spørger ikke Sagkundskaben.

Der blev sagt, at vi fra vor Side ikke havde haft tilstrækkelig Lejlighed til at faa en Forhandling i Gang om, hvad der var Grundlaget for disse Forslag, det vil altsaa sige, hvad det var for Pligter, der paahvilede os i Henseende til Opretholdelse af Neutralitet, i det hele taget i Henseende til at skabe et Værn, som ogsaa kunde opretholde vor Suverænetet. Jeg mener, at det fra alle Sider i Udvalget er erkendt, at vi gentagne Gange har foreslaaet de andre Partier, at man fra alle Sider skulde indtræde i en Forhandling i saa Henseende, idet vi som formentlig ogsaa de andre Partier maatte være enige om, at hvis det lykkedes at tilvejebringe Forstaaelse om, hvad *Formaalet* var, hvilke Opgaver der paahvilede os som selvstændig suveræn Stat og som Medlem af Folkenes Forbund, saa var der en Mulighed for, at vi kunde komme til Forstaaelse ogsaa om *Midlerne*. Det har vi sagt, ikke een Gang, men flere Gange i Udvalget, men det fandt ikke Ørenlyd hos de andre Partiers Repræsentanter.

Den højtærede Minister siger, at det vilde være formaalsløst fra socialdemokratisk Side at indlade sig paa Forhandlinger med os om Formaalet, thi vi vil jo kræve, at Ordningen skal godkendes af Sagkundskaben. Jeg maa sige, det har vi aldrig krævet; det har vi ikke krævet nu, og det har vi aldrig tidligere krævet. Vi har krævet, at Sagkundskaben skulde høres, og naar der saa forelaa Udtalelser fra sagkyndig Side om de Forslag, som blev fremlagt til Rigsdagens Overvejelse og Beslutning, blev det Rigsdagens Sag i større eller mindre Grad, som nu Forholdene, bl. a. ogsaa de økonomiske, bød det, at tage Hensyn dertil. Men uden nogen som helst Udtalelse fra sagkyndig